பிரசங்கி

ஆசிரியர்

இந்த புத்தகம் நேராக ஆசிரியரைக் குறிப்பிடவில்லை. தன்னை பிரசங்கி என்று 1:1 ல் அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறார். தன்னை தாவீதின் குமாரனான எருசலேமின் இராஜாவாகிய பிரசங்கி என்று சொல்லுகிறான். எனக்கு முன் எருசலேமிலிருந்த எல்லாரைப் பார்க்கிலும் ஞானமடைந்து அனேக நீதிமொழிகளை சேர்த்தேன் என்கிறான் (பிரசங்கி 1:1, 16; 12:9). இஸ்ரவேலை ஆட்சி செய்ய தாவீதுக்கு பிறகு சிங்காசனத்தில் சாலோமோன் உட்கார்ந்தான். (1:12) சாலோமோன் தான் ஆசிரியர் என்று சில காரியங்கள் இந்த புத்தகம் ஆதாரம் தருகிறது. சாலோமோன் மரணத்திற்கு பிறகு சில பகுதிகள் வேறு சிலரால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

எழுதப்பட்ட காலம் மற்றும் இடம்

ஏறக்குறைய கிமு. 940 க்கும் 931 க்கும். இடையில் எழுதப்பட்டது.

இந்த புத்தகம் சாலோமோனின் கடைசி நாட்களில், எருசலேமில் எழுதப்பட்டது.

யாருக்காக எழுதப்பட்டது

இஸ்ரவேல் மக்களுக்கும், வேதம் வாசிக்கிற அனைவருக்கும் எழுதப்பட்டது.

எழுதப்பட்ட நோக்கம்

இந்த புத்தகம் ஒரு சரியான எச்சரிப்பை நமக்கு தருகிறது. நோக்கமில்லாமல், தேவபயமில்லாமல் வாழ்வது, மாயையையும், காற்றை பின்தொடர்வதுபோல் இருக்கிறது. நாம் இன்பத்தை, பணத்தை, ஞானத்தை, புதிய காரியங்களை ஆராய்வதில், வாழ்ந்தாலும், நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு முடிவு உண்டு. கடைசியில் நாம் மாயையில் வாழ்ந்தோம் என்று எண்ணமே நமக்கு தோன்றுகிறது. நாம் தேவனுக்கு வாழும்போதுதான், வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாகிறது.

மையக் கருத்து

தேவனைத் தவிர எல்லாம் மாயையே.

பொருளடக்கம்

1. முன்னுரை — 1:1-11
2. வாழ்க்கையின் பலபாகங்களும் மாயைதான் — 1:12-5:7
3 தேவனுக்கு பயந்து நடக்கவேண்டும். — 5:8-12:8
4 காரியத்தின் முடிவு — 12:9-14

எல்லாம் மாயை

1 தாவீதின் மகனும் எருசலேமின் அரசாண்ட ராஜாவுமாகிய பிரசங்கியின் வார்த்தைகள்.

2 “மாயை, மாயை, எல்லாம் மாயை என்று”
பிரசங்கி சொல்லுகிறான்.
3 சூரியனுக்குக் கீழே* மனிதன் படுகிற
எல்லாப் பாடுகளினாலும் அவனுக்குப் பலன்
என்ன?
4 ஒரு சந்ததி போகிறது, மறு சந்ததி
வருகிறது; பூமியோ என்றைக்கும்
நிலைத்திருக்கிறது.
5 சூரியன் உதிக்கிறது, சூரியன் மறைகிறது;
தான் உதித்த இடத்திற்கே அது திரும்பவும்
விரைகிறது.
6 காற்று தெற்கே போய், வடக்கேயும்சுற்றி,
சுழன்று சுழன்று அடித்து, தான் சுற்றின
இடத்துக்கே திரும்பவும் வரும்.
7 எல்லா நதிகளும் கடலிலே ஓடி விழுந்தும்
கடல் நிரம்பாது; தாங்கள் தோன்றிய
இடத்திற்கே நதிகள் மறுபடியும் திரும்பும்.
8 எல்லாம் வருத்தத்தினால்
நிறைந்திருக்கிறது; அது மனிதர்களால்
சொல்லமுடியாது; காண்கிறதினால் கண்
திருப்தியாவதில்லை, கேட்கிறதினால் செவி
நிரப்பப்படுகிறதுமில்லை.
9 முன்பு இருந்ததே இனிமேலும்
இருக்கும்; முன்பு செய்யப்பட்டதே பின்னும்
செய்யப்படும்; சூரியனுக்குக் கீழே புதியது
ஒன்றுமில்லை.
10 இதைப் பார், இது புதியது
என்று சொல்லப்படத்தக்க காரியம்

---

* **அத்தியாயம் 1:3** உலகத்தில்

ஒன்றுண்டோ? அது நமக்கு முன்னுள்ள
ஆரம்பகாலங்களிலும் இருந்ததே.
11 முன்பு இருந்தவைகளைப்பற்றி
ஞாபகம் இல்லை; அப்படியே பின்வரும்
காரியங்களைப்பற்றியும் இனி மேலும்
இருப்பவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்காது.

ஞானமும் மாயையே

12 பிரசங்கியாகிய நான் எருசலேமில்
இஸ்ரவேலர்களுக்கு ராஜாவாக இருந்தேன்.
13 வானத்தின்கீழ் நடப்பதையெல்லாம்
ஞானமாக விசாரித்து ஆராய்ச்சி
செய்கிறதற்கு என்னுடைய உள்ளத்தில்
தீர்மானம்செய்தேன்; மனுமக்கள் இந்தக்
கடுந்தொல்லையில் அடிபடும்படி தேவன்
அதை அவர்களுக்கு நியமித்திருக்கிறார்.
14 சூரியனுக்குக் கீழே செய்யப்படுகிற
காரியங்களையெல்லாம் கவனித்துப்
பார்த்தேன்; இதோ, எல்லாம் மாயையும்,
காற்றை பிடிக்கிறதைப் போல்† இருக்கிறது.
15 கோணலானதை நேராக்கமுடியாது;
குறைவானதை எண்ணமுடியாது.
16 “இதோ, நான் பெரியவனாக
இருந்து, எனக்குமுன்பு எருசலேமிலிருந்த
எல்லோரையும்விட ஞானமடைந்து
தேறினேன்; என்னுடைய மனம் மிகுந்த
ஞானத்தையும் அறிவையும் கண்டறிந்தது,”

† **அத்தியாயம் 1:14** காற்றை சாப்பிடுவதைப் போல்

என்று நான் என்னுடைய உள்ளத்திலே
சொல்லிக்கொண்டேன்.
17 ஞானத்தை அறிகிறதற்கும்,
பைத்தியத்தையும் மதியீனத்தையும்
அறிகிறதற்கும், நான் என்னுடைய
உள்ளத்தில் தீர்மானம்செய்தேன்; இதுவும்
மனதிற்குக் கலக்கமாக இருக்கிறதென்று
கண்டேன்.
18 அதிக ஞானத்திலே அதிக சலிப்பு உண்டு;
அறிவுபெருத்தவன் நோய்பெருத்தவன்.

அத்தியாயம் 2

இன்பமும் மாயையே

1 நான் என்னுடைய உள்ளத்திலே
சொல்லிக்கொண்டது என்னவென்றால்: வா,
இப்பொழுது உன்னைச் சந்தோஷத்தினாலே
சோதித்துப்பார்ப்பேன், இன்பத்தை அனுபவி
என்றேன்; இதோ, இதுவும் மாயையாக
இருந்தது.
2 சிரிப்பைக்குறித்து, அது பைத்தியம்
என்றும், சந்தோஷத்தைக்குறித்து, அது என்ன
செய்யும்? என்றும் சொன்னேன்.
3 வானத்தின்கீழ் மனுமக்கள்
உயிரோடிருக்கும் நாட்களெல்லாம்
பெற்று அனுபவிக்கத்தக்கது
இன்னதென்று அறியும்வரை,
என்னுடைய இருதயத்தை ஞானத்தால்
தேற்றிக்கொண்டிருக்கும்போதே, நான்
என்னுடைய உடலை மதுபானத்தால்

சீராட்டிக்கொண்டிருக்கவும், மதியீனத்தைப்
பற்றிக்கொண்டிருக்கவும் என்னுடைய
உள்ளத்தில் வகைதேடினேன்.
4 நான் பெரிய வேலைகளைச் செய்தேன்;
எனக்காக வீடுகளைக் கட்டினேன்,
திராட்சைத்தோட்டங்களை உண்டாக்கினேன்.
5 எனக்காகத் தோட்டங்களையும்
சிங்காரவனங்களையும் உண்டாக்கி,
அவைகளில் எல்லாவகைக்
கனிமரங்களையும் உண்டாக்கினேன்.
6 மரங்கள் பயிராகும் தோப்பிற்கு
நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்குக் குளங்களை
உண்டாக்கினேன்.
7 வேலைக்காரர்களையும் வேலைக்காரிகளையும்
சம்பாதித்தேன்; வீட்டிலும் வேலைக்காரர்கள்
பிறந்தார்கள்; எனக்குமுன்பு
எருசலேமிலிருந்த எல்லோரையும்விட
ஆடுமாடு முதலான திரண்ட சொத்துகள்
எனக்கு இருந்தது.
8 வெள்ளியையும் பொன்னையும்,
ராஜபொக்கிஷங்களையும் மாகாணங்களிலுள்ள
பொருள்களையும் சேகரித்தேன்;
சங்கீதக்காரர்களையும் சங்கீதக்காரிகளையும்,
மனுமக்களுக்கு இன்பமான பலவித*
சம்பாதித்தேன்.
9 எனக்குமுன்பு எருசலேமிலிருந்த
எல்லோரையும்விட நான் பெரியவனும்
செல்வம் நிறைந்தவனுமானேன்; என்னுடைய

* **அத்தியாயம் 2:8** ஸ்திரிகளையும்/ வாத்தியங்களையும்

ஞானமும் என்னோடுகூட இருந்தது.
10 என்னுடைய கண்கள் விரும்பிய
ஒன்றையும் நான் அவைகளுக்குத்
தடை செய்யவில்லை; என்னுடைய
இருதயத்திற்கு ஒரு சந்தோஷத்தையும்
நான் வேண்டாமென்று விலக்கவில்லை;
நான் செய்த முயற்சிகளிலெல்லாம்
என்னுடைய மனம் மகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தது;
இதுவே என்னுடைய பிரயாசங்கள்
எல்லாவற்றினாலும் எனக்கு வந்த பலன்.
11 என்னுடைய கைகள் செய்த எல்லா
வேலைகளையும், நான் பட்ட எல்லாப்
பிரயாசத்தையும் கண்ணோக்கிப் பார்த்தேன்;
இதோ, எல்லாம் மாயையும், மனதிற்கு
கலக்கமாகவும் இருந்தது; சூரியனுக்குக் கீழே
பலன் ஒன்றுமில்லை.

ஞானமும் மதியீனமும் மாயை

12 பின்பு நான், ஞானமானது என்ன
என்றும், பைத்தியமும் மதியீனமும் என்ன
என்றும் பார்த்து அறியும்படி திரும்பினேன்;
ராஜாவுக்குப் பின்வரும் மனிதன் என்ன
செய்யமுடியும்? செய்ததையே செய்வான்.
13 இருளைவிட வெளிச்சம் எவ்வளவு
உத்தமமோ, அவ்வளவாக மதியீனத்தைவிட
ஞானம் உத்தமமென்று கண்டேன்.
14 ஞானியின் கண்கள் அவனுடைய
முகத்திலே இருக்கிறது; மூடனோ
இருளிலே நடக்கிறான்; ஆகிலும்

அவர்களெல்லோருக்கும் ஒரே விதமாக நடக்கிறது என்று கண்டேன்.

15 மூடனுக்கு நடக்கிறதுபோல எனக்கும் நடக்கிறதே; அப்படியிருக்க நான் அதிக ஞானமடைந்ததினால் பயனென்ன என்று சிந்தித்தேன்; இதுவும் மாயை என்று என்னுடைய உள்ளத்தில் நினைத்தேன்.

16 மூடன் என்றாலும் ஞானியென்றாலும் என்றைக்கும் நினைவில் இருப்பதில்லை; இப்பொழுது இருக்கிறதெல்லாம் வருங்காலத்தில் மறக்கப்பட்டுப்போகும்; மூடன் எப்படி சாகிறானோ அப்படியே ஞானியும் சாகிறான்.

பிரயாசமும் மாயையே

17 ஆகையால் இந்த ஜீவனை வெறுத்தேன்; சூரியனுக்குக்கீழே செய்யப்படும் செயல்களெல்லாம் எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது; எல்லாம் மாயையும், மனதிற்கு கலக்கமாகவும் இருக்கிறது.

18 சூரியனுக்குக்கீழே நான் பட்ட பிரயாசத்தையெல்லாம் வெறுத்தேன்; எனக்குப் பின்வரப்போகிறவனுக்கு அதை நான் வைத்துப்போகவேண்டியதாகுமே.

19 அவன் புத்திமானாக இருப்பானோ, மூடனாக இருப்பானோ, அதை யார் அறிவார்? ஆகிலும் சூரியனுக்குக்கீழே நான் உழைத்து ஞானமாகச் சம்பாதித்த

எல்லா பொருட்களின்பேரிலும் அவன்
அதிகாரியாவான்; இதுவும் மாயையே.
20 ஆகையால் சூரியனுக்குக்கீழே நான்
செய்த எல்லா பிரயாசத்தின் மேலுமுள்ள
ஆசையை விட்டுவிட வகைத்தேடினேன்.
21 ஒருவன் புத்தி, அறிவுக்கூர்மை,
நிதானத்தோடு பிரயாசப்படுகிறான்;
ஆனாலும் அப்படி பிரயாசப்படாதிருந்த
வேறொருவனுக்கு அவன் அதைச்
சொந்தமாக விட்டுவிடவேண்டியதாகும்;
இதுவும் மாயையும் பெரிய தீங்குமாகவும்
இருக்கிறது.
22 மனிதன் சூரியனுக்குக்கீழே படுகிற
எல்லா பிரயாசத்தினாலும் அவனுடைய
இருதயத்தின் எண்ணங்களினாலும்
அவனுக்குப் பலன் என்ன?
23 அவனுடைய நாட்களெல்லாம்
அலுப்புள்ளது, அவனுடைய வேலைகள்
வருத்தமுள்ளது; இரவிலும் அவனுடைய
மனதிற்கு இளைப்பாறுதல் இல்லை; இதுவும்
மாயையே.
24 மனிதன் சாப்பிட்டுக் குடித்து, தன்னுடைய
பிரயாசத்தின் பலனை அனுபவிப்பதைவிட,
அவனுக்கு ஒரு நன்மையும் இல்லை; இதுவும்
தேவனுடைய கரத்திலிருந்து வருகிறது என்று
நான் கண்டேன்.
25 அவனைவிட† நிறைவாக

† **அத்தியாயம் 2:25** என்னைவிட

சாப்பிடக்கூடியவன் யார்? அவனைவிட‡
விரைவாகச் சம்பாதிக்ககூடியவன் யார்?
26 தேவன் தமது பார்வைக்கு நல்லவனாக
இருக்கிறவனுக்கு ஞானத்தையும்
அறிவையும் இன்பத்தையும் அளிக்கிறார்;
பாவம்செய்கிறவனுக்கோ தமது
பார்வைக்கு நல்லவனாக இருக்கிறவனிடம்
வைத்துவிட்டுப் போகும்படியாகச் சேர்த்துக்
குவித்துவைக்கும் தொல்லையை அவர்
நியமித்திருக்கிறார்; இதுவும் மாயையும்,
மனதிற்கு கலக்கமாகவும் இருக்கிறது.

அத்தியாயம் 3

எல்லாவற்றிற்கும் காலம்

1 ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு காலம்
உண்டு; வானத்தின் கீழ் இருக்கிற ஒவ்வொரு
காரியத்திற்கும் ஒவ்வொரு நேரம் உண்டு.
2 பிறக்க ஒரு காலம் உண்டு, இறக்க ஒரு
காலம் உண்டு;
நட ஒரு காலம் உண்டு, நட்டதைப் பிடுங்க ஒரு
காலம் உண்டு;
3 கொல்ல ஒரு காலம் உண்டு, குணமாக்க ஒரு
காலம் உண்டு;
இடிக்க ஒரு காலம் உண்டு, கட்ட ஒரு காலம்
உண்டு;
4 அழ ஒரு காலம் உண்டு, சிரிக்க ஒரு காலம்
உண்டு;

‡ **அத்தியாயம் 2:25** என்னைவிட

புலம்ப ஒரு காலம் உண்டு, நடனமாட ஒரு
காலம் உண்டு;
5 கற்களை எறிந்துவிட ஒரு காலம் உண்டு,
கற்களைச் சேர்க்க ஒரு காலம் உண்டு;
தழுவ ஒரு காலம் உண்டு, தழுவாமல் இருக்க
ஒரு காலம் உண்டு;
6 தேட ஒரு காலம் உண்டு, இழக்க ஒரு காலம்
உண்டு;
காப்பாற்ற ஒரு காலம் உண்டு, எறிந்துவிட
ஒரு காலம் உண்டு;
7 கிழிக்க ஒரு காலம் உண்டு, தைக்க ஒரு
காலம் உண்டு;
மவுனமாக இருக்க ஒரு காலம் உண்டு, பேச
ஒரு காலம் உண்டு;
8 நேசிக்க ஒரு காலம் உண்டு, பகைக்க ஒரு
காலம் உண்டு;
யுத்தம்செய்ய ஒரு காலம் உண்டு,
சமாதானப்படுத்த ஒரு காலம் உண்டு.
9 வருத்தப்பட்டு பிரயாசப்படுகிறவனுக்கு
அதினால் பலன் என்ன?
10 மனிதர்கள் பாடுபடும்படி தேவன்
அவர்களுக்கு நியமித்த தொல்லையைக்
கண்டேன்.
11 அவர் அனைத்தையும் அதினதின்
காலத்திலே நேர்த்தியாகச் செய்திருக்கிறார்;
உலகத்தையும் அவர்களுடைய
உள்ளத்திலே வைத்திருக்கிறார்; ஆதலால்
தேவன் ஆரம்பம்முதல் முடிவுவரை

செய்துவரும் செயல்களை மனிதன்
கண்டுபிடிக்கமாட்டான்.
12 மகிழ்ச்சியாக இருப்பதும்
உயிரோடிருக்கும்போது நன்மைசெய்வதையும்தவிர,
வேறொரு நன்மையும் மனிதனுக்கு
இல்லையென்று அறிந்தேன்.
13 அன்றியும் மனிதர்கள் எல்லோரும்
சாப்பிட்டுக் குடித்து தங்களுடைய எல்லா
பிரயாசத்தின் பலனையும் அனுபவிப்பது
தேவனுடைய வெகுமதி.
14 தேவன் செய்வது எதுவோ அது
என்றைக்கும் நிலைக்கும் என்று அறிவேன்;
அதினோடு ஒன்றும் கூட்டவும் கூடாது,
அதிலிருந்து ஒன்றும் குறைக்கவும்
கூடாது; மனிதர்கள் தமது சமுகத்தில்
பயந்திருக்கும்படி தேவன் இப்படிச்
செய்துவருகிறார்.
15 முன் நடந்ததே இப்பொழுதும் நடக்கிறது;
இனி நடக்கப்போகிறதும் முன்பே நடந்தது;
நடந்ததையோ தேவன் விசாரிப்பார்.
16 பின்னும் சூரியனுக்குக் கீழே நான்
நீதிமன்றத்தைக் கண்டேன், அங்கே
அநியாயம் இருந்தது, நீதிமன்றத்தையும்
கண்டேன். அங்கே அநீதி இருந்தது;
17 எல்லா எண்ணங்களையும் எல்லா
செயல்களையும் நியாயந்தீர்க்கும்காலம்
இனி இருக்கிறபடியால் நீதிமானையும்
துன்மார்க்கனையும் தேவன் நியாயந்தீர்ப்பார்
என்று என்னுடைய உள்ளத்தில் நினைத்தேன்.

18 மனிதர்கள் தாங்கள் மிருகங்களைப்போல்
இருக்கிறார்களென்பதை அவர்கள்
காணும்படி தேவன் அவர்களைச்
சோதிக்கிறாரென்று நான் மனிதர்களுடைய
நிலைமையைக்குறித்து என்னுடைய
உள்ளத்தில் நினைத்தேன்.

19 மனிதர்களுக்கு சம்பவிப்பது
மிருகங்களுக்கும் சம்பவிக்கும்;
அவர்களுக்கும் இவைகளுக்கும்
ஒரே மாதிரி நடக்கும்; இவைகள்
சாகிறதுபோலவே அவர்களும் சாகிறார்கள்;
உயிர்களுக்கெல்லாம் சுவாசம் ஒன்றே;
மிருகத்தைவிட மனிதன் மேன்மையுள்ளவன்
அல்ல; எல்லாம் மாயையே.

20 எல்லாம் ஒரே இடத்திற்குப் போகிறது;
எல்லாம் மண்ணிலே உண்டாகிறது, எல்லாம்
மண்ணிற்குத் திரும்புகிறது.

21 உயர ஏறும் மனிதனுடைய ஆவியையும்,
தாழ பூமியில் இறங்கும் மிருகங்களுடைய
ஆவியையும் அறிகிறவன் யார்?

22 இப்படியிருக்கிறபடியால், மனிதன்
தன்னுடைய செயல்களில் மகிழ்ச்சியாக
இருக்கும் நன்மையைத்தவிர, வேறே
நன்மை இல்லையென்று கண்டேன்; இதுவே
அவனுடைய பங்கு; தனக்குப் பின்வரும்
காரியங்களைக் காணும்படி அவனைத்
திரும்பிவரச்செய்கிறவன் யார்?

அத்தியாயம் 4

கொடுமை, பிரயாசம் மற்றும் நட்பில்லா நிலை

1 இதற்குப்பின்பு நான் சூரியனுக்குக் கீழே
செய்யப்படும் கொடுமைகளையெல்லாம்
சிந்தித்துப்பார்த்தேன்; இதோ,
ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கண்ணீரைக்
கண்டேன், அவர்களைத் தேற்றுபவர்கள்
இல்லை; ஒடுக்குகிறவர்களிடம் பெலம்
இருந்தது, அப்படியிருந்தும் தேற்றுபவர்கள்
இல்லை.
2 ஆதலால் இன்னும் உயிரோடு
இருந்து பிழைக்கிறவர்களைவிட முன்பே
வெகுநாட்கள் வாழ்ந்து மரித்தவர்களையே
பாக்கியவான்கள் என்றேன்.
3 இந்த இரண்டு கூட்டத்தார்களுடைய
நிலைமையைவிட இன்னும்
பிறக்காதவனுடைய நிலைமையே
சிறப்பானது; அவன் சூரியனுக்குக்
கீழே செய்யப்படும் தீய செயல்களைக்
காணவில்லையே.
4 மனிதன் படும் எல்லா பிரயாசமும்,
பயன்படும் எல்லா செயல்களும்,
அயலானுடைய பொறாமைக்கு ஏதுவாக
இருக்கிறதை நான் கண்டேன்; இதுவும்
மாயையும், மனதிற்கு கலக்கமாகவும்
இருக்கிறது.

5 மூடன் தன்னுடைய கைகளைக்
கட்டிக்கொண்டு, தன்னைத்தானே
அழித்துக்கொள்கிறான்*.
6 வருத்தத்தோடும் மனக்கலக்கத்தோடும்
இரண்டு கைப்பிடிநிறையக்
கொண்டிருப்பதைவிட, அமைதியாக ஒரு
கைப்பிடி நிறையக் கொண்டிருப்பதே நலம்.
7 பின்பு நான் திரும்பிக்கொண்டு
சூரியனுக்குக் கீழே மாயையான வேறொரு
காரியத்தைக் கண்டேன்.
8 ஒருவன் தனிமையாக இருக்கிறான்;
அவனுக்கு யாருமில்லை, அவனுக்குப்
பிள்ளையும் சகோதரனுமில்லை;
அப்படியிருந்தும் அவன் படும் பிரயாசத்திற்கு
முடிவில்லை; அவனுடைய கண்
ஐசுவரியத்தால் திருப்தியாகிறதுமில்லை;
நான் ஒரு நன்மையையும் அனுபவிக்காமல்
யாருக்காக பிரயாசப்படுகிறேன் என்று அவன்
சிந்திக்கிறதுமில்லை; இதுவும் மாயை, தீராத
தொல்லை.
9 தனிமையாக இருப்பதைவிட இருவர்
கூடியிருப்பது நலம்; அவர்களுடைய
பிரயாசத்தினால் அவர்களுக்கு நல்ல பலன்
உண்டாகும்.
10 ஒருவன் விழுந்தால் அவனோடு
இருப்பவன் அவனைத் தூக்கிவிடுவான்;
தனிமையாக இருந்து விழுகிறவனுக்கு

---

* **அத்தியாயம் 4:5** தன் சதையையே தின்கிறான்

ஐயோ, அவனைத் தூக்கிவிடத் துணையில்லையே.

11 இரண்டுபேராகப் படுத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்குச் சூடுண்டாகும்; தனிமையாக இருப்பவனுக்குச் சூடுண்டாவது எப்படி?

12 ஒருவனை யாராவது ஒருவன் தாக்க வந்தால் இருவரும் அவனுக்கு எதிர்த்து நிற்கலாம்; முப்புரிநூல் சீக்கிரமாக அறுந்து போகாது.

முன்னேற்றமும் மாயையே

13 இனி ஆலோசனையைக் கேட்காத வயதானவனும் மூடனுமாகிய ராஜாவைவிட, ஏழையும் ஞானியுமாகிய இளைஞனே சிறப்பானவன்.

14 அரசாள சிறைச்சாலையிலிருந்து புறப்படுபவரும் உண்டு; ராஜகுலத்தில் பிறந்து ஏழையாவாரும் உண்டு.

15 சூரியனுக்குக்கீழே உயிருள்ளவர்கள் எல்லோரும் ராஜாவின் பட்டத்திற்கு வரப்போகிற பிள்ளையிடம் சார்ந்திருப்பதைக் கண்டேன்.

16 அவர்களுக்குமுன்பு அப்படிச் செய்த மக்களின் எண்ணிக்கைக்கு முடிவில்லை; இனி இருப்பவர்கள் இவன்மேலும் பிரியம் வைக்காமற்போவார்கள்; இதுவும் மாயையும், மனதிற்கு கலக்கமுமாகவும் இருக்கிறது.

அத்தியாயம் 5

தேவனுக்குரிய பொருத்தனையில் நிலைத்தல்

1 நீ தேவாலயத்திற்குப் போகும்போது
உன்னுடைய நடையைக் காத்துக்கொள்;
மூடர் பலியிடுவதுபோலப் பலியிடுவதைவிட
கேட்டறிவதே நலம். தாங்கள் செய்கிறது
தீமையென்று அறியாமல் இருக்கிறார்கள்.
2 தேவ சமுகத்தில் நீ துணிகரமாக
உன்னுடைய வாயினால் பேசாமலும்,
மனம்பதறி ஒரு வார்த்தையையும்
சொல்லாமலும் இரு; தேவன் வானத்தில்
இருக்கிறார்; நீ பூமியில் இருக்கிறாய்,
ஆதலால் உன்னுடைய வார்த்தைகள்
சுருக்கமாக இருப்பதாக.
3 தொல்லையின் மிகுதியினால் சொப்பனம்
பிறக்கிறதுபோல, வார்த்தைகளின்
மிகுதியினால் மூடனுடைய சத்தம் பிறக்கும்.
4 நீ தேவனுக்கு ஒரு பொருத்தனை
செய்துகொண்டால், அதைச்
செலுத்தத் தாமதிக்காதே; அவர்
மூடரில் பிரியப்படுகிறதில்லை; நீ
நேர்ந்துகொண்டதைச் செய்.
5 நீ நேர்ந்துகொண்டதைச்
செய்யாமற்போவதைவிட, நேர்ந்துகொள்ளாமல்
இருப்பதே நலம்.
6 உன்னுடைய சரீரத்தைப்
பாவத்திற்குள்ளாக்க உன்னுடைய வாய்க்கு

இடம்கொடுக்காதே; அது புத்திமாறி
செய்தது என்று தூதனுக்குமுன்பு
சொல்லாதே; தேவன் உன்னுடைய
வார்த்தைகளினாலே கோபம் கொண்டு,
உன்னுடைய கைகளின் செயல்களை ஏன்
அழித்துக்கொள்ளவேண்டும்?
7 அநேக சொப்பனங்கள் மாயையாக
இருப்பதுபோல அநேக வார்த்தைகளும்
மாயையாக இருக்கும்; ஆகையால் நீ
தேவனுக்குப் பயந்திரு.

செல்வமும் மாயையே

8 ஒரு தேசத்தில் ஏழைகள்
ஒடுக்கப்படுகிறதையும், நியாயமும்
நீதியும் புரட்டப்படுகிறதையும் நீ கண்டால்,
அதைக்குறித்து ஆச்சரியப்படாதே;
உயர்ந்தவன்மேல் உயர்ந்தவன்
காவலாளியாக இருக்கிறான்; அவர்கள்மேல்
உயர்ந்தவரும் ஒருவருண்டு.
9 பூமியில் விளையும் பலன் எல்லோருக்கும்
உரியது; ராஜாவும் வயலின் பலனால்
ஆதரிக்கப்படுகிறான்.
10 பணப்பிரியன் பணத்தினால்
திருப்தியடைவதில்லை; செல்வப்பிரியன்
செல்வப்பெருக்கினால் திருப்தியடைவதில்லை;
இதுவும் மாயையே.
11 பொருள் பெருகினால் அதை
சாப்பிடுகிறவர்களும் பெருகுகிறார்கள்;
அதை உடையவர்கள் தங்களுடைய

கண்களினால் அதைக் காண்பதைத் தவிர
அவர்களுக்கு பலன் என்ன?
12 வேலைசெய்கிறவன் கொஞ்சமாக
சாப்பிட்டாலும், அதிகமாக சாப்பிட்டாலும்
அவனுடைய தூக்கம் இன்பமாக இருக்கும்;
செல்வந்தனுடைய பெருக்கோ அவனைத்
தூங்கவிடாது.
13 சூரியனுக்குக் கீழே நான் கண்ட
வேறொரு கொடிய தீங்குமுண்டு;
அதாவது, ஐசுவரியமானது அதை
உடையவர்களுக்கே கேடு உண்டாகும்படி
சேகரித்து வைக்கப்படுவதாம்.
14 அந்த ஐசுவரியம் துரதிர்ஷ்டத்தினால்
அழிந்துபோகிறது; அவன் ஒரு மகனைப்
பெறுகிறான்; அவனுடைய கையில் ஒன்றும்
இல்லை.
15 தன்னுடைய தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து
நிர்வாணியாக வந்தான்; வந்ததுபோலவே
நிர்வாணியாகத்* திரும்பப் போவான்; அவன்
தன்னுடைய பிரயாசத்தினால் உண்டான
பலனொன்றையும் தன்னுடைய கையிலே
எடுத்துக் கொண்டுபோவதில்லை.
16 அவன் வந்தபடியே போகிறான், இதுவும்
கொடுமையான தீங்கு; அவன் காற்றுக்காக
உழைத்ததால் அவனுக்கு லாபம் என்ன?
17 அவன் தன்னுடைய நாட்களிலெல்லாம்
இருளிலே சாப்பிட்டு, மிகவும் சலித்து, நோயும்

---

* **அத்தியாயம் 5:15** வெறுங்கையாய்

துன்பமும் அடைகிறான்.
18 இதோ, உயிரோடிருக்கும்படி தேவன்
அருளிச்செய்த நாட்களெல்லாம் மனிதன்
சாப்பிட்டுக் குடித்து, சூரியனுக்குக் கீழே
தான் உழைத்த அனைத்தின் பலனையும்
அனுபவிப்பதே நலமும் உத்தமுமான
காரியமென்று நான் கண்டேன், இதுவே
அவன் பங்கு.
19 தேவன் ஐசுவரியத்தையும்
செல்வத்தையும் எவனுக்குக்
கொடுத்திருக்கிறாரோ, அவன் அதிலே
சாப்பிடவும், தன்னுடைய பங்கைப் பெறவும்,
தன்னுடைய பிரயாசத்திலே மகிழ்ச்சியாக
இருக்கவும் அவனுக்கு அதிகாரம் அளிப்பது
தேவனுடைய வெகுமதி.
20 அவனுடைய இருதயத்திலே மகிழும்படி
தேவன் அவனுக்கு தயவு செய்கிறபடியினால்,
அவன் தன்னுடைய உயிருள்ள நாட்களை
அதிகமாக நினைக்கமாட்டான்.

அத்தியாயம் 6

செல்வம் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவராது

1 சூரியனுக்குக் கீழே நான் கண்ட வேறொரு
தீங்கும் உண்டு; அது மனிதர்களுக்குள்ளே
பெரும்பாலும் நடந்துவருகிறது.
2 அதாவது, ஒருவனுக்கு தேவன்
செல்வத்தையும், பொருட்களையும்,
மதிப்பையும் கொடுக்கிறார்; அவன் என்ன

ஆசைப்பட்டாலும் அதெல்லாம் அவனுக்குக்
குறைவில்லாமல் கிடைக்கும்; ஆனாலும்
அவைகளை அனுபவிக்கும் சக்தியை தேவன்
அவனுக்குக் கொடுக்கவில்லை; அந்நிய
மனிதன் அதை அனுபவிக்கிறான்; இதுவும்
மாயையும், கொடிய நோயுமானது.
3 ஒருவன் நூறு பிள்ளைகளைப் பெற்று,
அநேகம் வருடங்கள் வாழ்ந்து, தீர்க்காயுசை
அடைந்திருந்தாலும், அவனுடைய ஆத்துமா
அந்தச் செல்வத்தால் திருப்தியடையாமலும்,
அவனுக்குப் பிரேதக்கல்லறை முதலாக
இல்லாமலும் போனால், அவனைவிட கரு
சிதைந்த பிண்டமே சிறப்பானது என்கிறேன்.
4 அது மாயையாகத் தோன்றி இருளிலே
மறைந்துபோய்விடுகிறது; அதின் பெயரும்
மறைந்து போகும்.*
5 அது சூரியனைக் கண்டதுமில்லை,
ஒன்றையும் அறிந்ததுமில்லை; அவனுக்கு
இல்லாத ஓய்வு அதற்கு உண்டு.
6 அவன் இரண்டாயிரம் வருடங்கள்
பிழைத்திருத்தாலும் ஒரு நன்மையையும்
காண்பதில்லை; எல்லோரும் ஒரே
இடத்திற்குப் போகிறார்கள் அல்லவா?
7 மனிதனின் பிரயாசமெல்லாம்
அவனுடைய வாய்க்காகத்தானே?
அவனுடைய மனதுக்கோ திருப்தியில்லை.
8 இப்படியிருக்க, மூடனைவிட

* **அத்தியாயம் 6:4** காரிருளால் மூடப்படும்

ஞானிக்கு உண்டாகும் மேன்மை
என்ன? உயிருள்ளவர்களுக்கு முன்பாக
நடந்துகொள்ளும்படி அறிந்த ஏழைக்கும்
உண்டாகும் மேன்மை என்ன?
9 ஆசையானது அலைந்து தேடுகிறதைவிட
கண் கண்டதே நலம்; இதுவும் மாயையும்
மனதை கலங்கச் செய்கிறதுமாக இருக்கிறது.
10 இருக்கிறவன் எவனும் தோன்றுமுன்பே
பெயரிடப்பட்டிருக்கிறான்; அவன்
மனிதனென்று தெரிந்திருக்கிறது;
தன்னைவிட வலிமையானவர்களோடு
போராட அவனால் முடியாது.
11 மாயையைப் பெருகச்செய்கிற அநேக
காரியங்கள் உண்டாயிருக்கிறபடியால்
அதினாலே மனிதர்களுக்குப் பயன் என்ன?
12 நிழலைப்போன்ற மாயையான
தன்னுடைய வாழ்நாளை போக்கும்
மனிதர்களுக்கு இந்த வாழ்வில் நன்மை
இன்னதென்று அறிந்தவன் யார்?
தனக்குப்பின்பு சூரியனுக்குக் கீழே நடக்கும்
காரியம் இன்னதென்று மனிதனுக்கு
அறிவிப்பவன் யார்?

அத்தியாயம் 7

ஞானம்

1 விலையுயர்ந்த நறுமண தைலத்தைவிட
நற்புகழும்,

ஒருவனுடைய பிறந்தநாளைவிட இறந்த
நாளும் நல்லது.
2 விருந்து வீட்டிற்குப் போவதைவிட
துக்கவீட்டிற்குப் போவது நலம்;
இதிலே எல்லா மனிதர்களின் முடிவும்
காணப்படும்;
உயிரோடு இருக்கிறவன் இதைத் தன்னுடைய
மனதிலே சிந்திப்பான்.
3 சிரிப்பைவிட துக்கிப்பு நலம்;
முகதுக்கத்தினாலே இருதயம்
சீர்ப்படும்.
4 ஞானிகளின் இருதயம் துக்கவீட்டிலே
இருக்கும்;
மூடரின் இருதயம் விருந்து வீட்டிலே இருக்கும்.
5 ஒருவன் மூடர்களின் பாடலை கேட்பதிலும்,
ஞானியின் கடிந்துகொள்ளுதலைக் கேட்பது
நலம்.
6 மூடனின் சிரிப்பு பானையின்கீழ் எரிகிற
முட்களின் படபடப்பைப்போல
இருக்கும்;
இதுவும் மாயையே.
7 இடுக்கண் ஞானியையும் பைத்தியக்காரனாக்கும்;
லஞ்சம் இருதயத்தைக் கெடுக்கும்.
8 ஒரு காரியத்தின் ஆரம்பத்தைவிட அதின்
முடிவு நல்லது;
பெருமையுள்ளவனைவிட பொறுமையுள்ளவன்
உத்தமன்.
9 உன்னுடைய மனதில் சீக்கிரமாகக் கோபம்
கொள்ளாதே;

மூடர்களின் இருதயத்திலே கோபம்
குடிகொள்ளும்.
10 இந்த நாட்களைவிட முன்னான நாட்கள்
நலமாக இருந்தது என்று சொல்லாதே;
நீ இதைக்குறித்துக் கேட்பது ஞானமல்ல.
11 பூமியில் வசிப்பவர்களுக்கு சுதந்தரத்தோடு
ஞானம் நல்லது;
*இதினாலே பலனுமுண்டு.
12 ஞானம் கேடகம், செல்வமும் கேடகம்;
ஞானம் தன்னை உடையவர்களுக்கு வாழ்வு
தரும்;
இதுவே அறிவின் மேன்மை.
13 தேவனுடைய செயலைக் கவனித்துப்பார்;
அவர் கோணலாக்கினதை நேராக்கக்கூடியவன்
யார்?
14 வாழ்வுகாலத்தில் நன்மையை
அனுபவித்திரு,
தாழ்ந்து இருக்கும் காலத்தில் சிந்தனைசெய்;
மனிதன் தனக்குப்பின்பு வருவது ஒன்றையும்
கண்டுபிடிக்கமுடியாதபடி
தேவன் இந்த இரண்டையும் ஒன்றுக்கொன்று
எதிராக வைத்திருக்கிறார்.
15 இவை எல்லாவற்றையும் என்னுடைய
மாயையின் நாட்களில் கண்டேன்;
தன்னுடைய நீதியிலே கெட்டுப்போகிற
நீதிமானும் உண்டு,

---

* **அத்தியாயம் 7:11** சூரியனைக் காண்கிறவர்களுக்கு

தன்னுடைய பாவத்திலே நீடித்திருக்கிற
பாவியும் உண்டு.
16 மிஞ்சின நீதிமானாக இருக்காதே,
உன்னை அதிக ஞானியுமாகவும்
ஆக்காதே; உன்னை நீ ஏன்
கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்?
17 மிஞ்சின துன்மார்க்கனாக இருக்காதே,
அதிக பேதையுமாக இருக்காதே; உன்னுடைய
காலத்திற்கு முன்பே நீ ஏன் சாகவேண்டும்?
18 நீ இதைப் பற்றிக்கொள்வதும்
அதைக் கைவிடாமல் இருப்பதும் நலம்;
தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவன் இவைகள்
எல்லாவற்றிலிருந்தும் காக்கப்படுவான்.
19 நகரத்திலுள்ள பத்து அதிபதிகளைவிட,
ஞானம் ஞானியை அதிக பெலவானாக்கும்.
20 ஒரு பாவமும் செய்யாமல், நன்மையே
செய்யக்கூடிய நீதிமான் பூமியில் இல்லை.
21 சொல்லப்படும் எல்லா வார்த்தைகளையும்
கவனிக்காதே; கவனித்தால் உன்னுடைய
வேலைக்காரன் உன்னை சபிப்பதைக்
கேள்விப்படவேண்டியதாகும்.
22 அநேகமுறை நீயும் பிறரைச்
சபித்தாயென்று, உன்னுடைய மனதிற்குத்
தெரியுமே.
23 இவை எல்லாவற்றையும்
ஞானத்தினால் சோதித்துப்பார்த்தேன்; நான்
ஞானவானாவேன் என்றேன், அது எனக்குத்
தூரமானது.
24 தூரமும் மகா ஆழமுமாக இருக்கிறதைக்

கண்டடைகிறவன் யார்?

25 ஞானத்தையும், காரணகாரியத்தையும் விசாரித்து ஆராய்ந்து அறியவும், மதிகேட்டின் தீமையையும் புத்திமயக்கத்தின் பைத்தியத்தையும் அறியவும் என்னுடைய மனதைச் செலுத்தினேன்.

26 கண்ணிகளும் வலைகளுமாகிய நெஞ்சமும், கயிறுகளுமாகிய கைகளுமுடைய பெண்ணானவள், சாவிலும் அதிக கசப்புள்ளவளென்று கண்டேன்; தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக இருக்கிறவன் அவளுக்குத் தப்புவான்; பாவியோ அவளால் பிடிபடுவான்.

27 காரியத்தை அறியும்படி ஒவ்வொன்றாக விசாரணைசெய்து, இதோ, இதைக் கண்டுபிடித்தேன் என்று பிரசங்கி சொல்லுகிறான்:

28 என்னுடைய மனம் இன்னும் ஒன்றைத் தேடுகிறது, அதை நான் கண்டுபிடிக்கவில்லை; ஆயிரம் பேருக்குள்ளே ஒரு மனிதனைக் கண்டேன்; இவர்கள் எல்லோருக்குள்ளும் ஒரு பெண்ணை நான் காணவில்லை.

29 இதோ, தேவன் மனிதனை நேர்மை உள்ளவனாக உண்டாக்கினார்; அவர்களோ அநேக காரியங்களைத் தேடிக்கொண்டார்கள்; இதைமட்டும் கண்டேன்.

அத்தியாயம் 8

ராஜாவுக்குக் கீழ்படிதல்

1 ஞானம் உள்ளவனுக்கு ஒப்பானவன்
யார்? காரியத்தின் சம்பவத்தை அறிந்தவன்
யார்? மனிதனுடைய ஞானம் அவனுடைய
முகத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்யும்,
அவனுடைய முகத்தின் கோபம் மாறும்.
2 ராஜாவின் கட்டளையைக் கைக்கொண்டு
நட என்று நான் உனக்கு எச்சரிக்கிறேன்; நீ
தேவனுக்கு செய்த ஆணையின்படி இதைச்
செய்.
3 நீ அவனுடைய சமுகத்தைவிட்டு விலக
அவசரப்படாதே; பொல்லாத காரியத்திலே
பிடிவாதமாக நில்லாதே: அவன் தனக்கு
விருப்பமானதெல்லாம் செய்வான்.
4 ராஜாவின் வார்த்தை எங்கேயோ அங்கே
அதிகாரம் உண்டு; நீர் என்ன செய்கிறீர் என்று
அவனுக்குச் சொல்லக்கூடியவன் யார்?
5 கற்பனையைக் கைக்கொள்ளுகிறவன்
ஒரு தீங்கையும் அறியான்; ஞானியின்
இருதயம் காலத்தையும் நியாயத்தையும்
அறியும்.
6 எல்லாக் காரியத்திற்கும் காலமும்
நியாயமும் உண்டு; ஆதலால் மனிதனுக்கு
நேரிடும் கலக்கம் மிகுதி.
7 இன்னது நடக்கும் என்று அவன்
அறியானே; அது இன்னவிதமாக நடக்கும்
என்று அவனுக்கு சொல்லக்கூடியவன் யார்?

8 தன் ஆவியை விடாமல் இருக்கிறதற்கு
ஆவியின்மேல் ஒரு மனிதனுக்கும்
அதிகாரமில்லை; மரணநாளின்மேலும்
அவனுக்கு அதிகாரமில்லை; அந்தப்
போருக்கு நீங்கிப்போவதுமில்லை;
துன்மார்க்கர்களைத் துன்மார்க்கம்
விடுவிக்கவுமாட்டாது.
9 இவையெல்லாவற்றையும் நான் பார்த்து,
சூரியனுக்குக் கீழே செய்யப்படும் எல்லா
செயல்களையும் சிந்தித்தேன்; ஒரு மனிதன்
தனக்கே கேடுண்டாக வேறொரு மனிதனை
ஆளுகிற காலமும் உண்டு.
10 பரிசுத்த இடத்திற்குப் போக்குவரவு செய்த
துன்மார்க்கர்கள் அடக்கம்செய்யப்பட்டதைக்
கண்டேன்; அவர்கள் அப்படிச் செய்துவந்த
பட்டணத்திலேயே *புகழப்பட்டார்கள்; இதுவும்
மாயையே.
11 தீயசெயல்களுக்குத்தகுந்த
தண்டனைச் சீக்கிரமாக நடவாதபடியால்,
மனிதர்களின் இருதயம் பொல்லாப்பைச்
செய்ய அவர்களுக்குள்ளே துணிகரம்
கொண்டிருக்கிறது.
12 பாவி நூறுதரம் பொல்லாப்பைச்
செய்து நீடித்து வாழ்ந்தாலும் என்ன?
தேவனுக்கு அஞ்சி, அவருக்கு முன்பாகப்
பயந்திருப்பவர்களே நன்றாக இருப்பார்கள்
என்று அறிந்திருக்கிறேன்.

---

* **அத்தியாயம் 8:10** மறக்கப்பட்டுப்போனார்கள்

13 துன்மார்க்கனோ நன்றாக
இருப்பதில்லை; அவன் தேவனுக்கு
முன்பாக பயப்படாமல் இருக்கிறபடியால்,
நிழலைப்போலிருக்கிற அவனுடைய
வாழ்நாட்கள் நீடித்திருப்பதுமில்லை.
14 பூமியின்மேல் நடக்கிற வேறொரு
மாயையான காரியமும் உண்டு; அதாவது,
துன்மார்க்கர்களின் செய்கைக்கு
வருவதுபோல, நீதிமான்களுக்கும் வரும்;
நீதிமான்களின் செய்கைக்கு வருவதுபோல,
துன்மார்க்கர்களுக்கும் வரும்; இதுவும் மாயை
என்றேன்.
15 ஆகையால் நான் மகிழ்ச்சியைப்
புகழ்ந்தேன்; சாப்பிடுவதும் குடிப்பதும்
மகிழ்வதுமே தவிர சூரியனுக்குக்கீழே
மனிதனுக்கு வேறொரு நன்மையும் இல்லை;
சூரியனுக்குக்கீழே தேவன் அவனுக்கு
கொடுத்த வாழ்நாளில் அவனுடைய
பிரயாசத்தினால் அவனுக்கு நிலைக்கும்
பலன் இதுவே.
16 நான் ஞானத்தை அறியவும்,
மனிதன் இரவும் பகலும் கண்ணுக்கு
தூக்கம் இல்லாமல் பூமியிலே செய்யும்
வேலைகளைப் பார்க்கவும் என்னுடைய
மனதை செலுத்தினபோது,
17 தேவன் செய்யும் எல்லா செயல்களையும்
நான் கவனித்துப்பார்த்து, சூரியனுக்குக்கீழே
செய்யப்படும் செய்கையை மனிதன்
கண்டுபிடிக்கமுடியாதென்று கண்டேன்.

அதை அறியும்படி மனிதன் முயற்சித்தாலும் அறியமாட்டான்; அதை அறியலாம் என்று ஞானி எண்ணினாலும் அவனும் அதை அறிந்துகொள்ளமாட்டான்.

அத்தியாயம் 9

எல்லோருக்கும் ஒரே முடிவு

1 இவை எல்லாவற்றையும் நான் என்னுடைய மனதிலே வகையறுக்கும்படிச் சிந்தித்தேன்; நீதிமான்களும் ஞானிகளும், தங்களுடைய செயல்களுடன், தேவனுடைய கையில் இருக்கிறார்கள்; தனக்குமுன்பு இருக்கிறவர்களைக்கொண்டு ஒருவனும் விருப்பையாவது, வெறுப்பையாவது அறியமாட்டான்.

2 எல்லோருக்கும் எல்லாம் ஒரேவிதமாக நடக்கும்; நீதிமானுக்கும் துன்மார்க்கனுக்கும், நல்லகுணமும் சுத்தமும் உள்ளவனுக்கும் சுத்தமில்லாதவனுக்கும், பலியிடுகிறவனுக்கும் பலியிடாதவனுக்கும், ஒரேவிதமாக நடக்கும்; நல்லவனுக்கு எப்படியோ பொல்லாதவனுக்கும் அப்படியே; ஆணையிடுகிறவனுக்கும் ஆணையிடப் பயப்படுகிறவனுக்கும் சமமாக நடக்கும்.

3 எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமாக நடக்கிறது சூரியனுக்குக் கீழே நடக்கிறதெல்லாவற்றிலும் விசேஷித்த தீமை ஆகும்; ஆதலால் மனுமக்களின் இருதயம்

தீமையினால் நிறைந்திருக்கிறது; அவர்கள்
உயிரோடிருக்கும் நாள்வரை அவர்களுடைய
இருதயம் பைத்தியங்கொண்டிருந்து, பின்பு
அவர்கள் மரித்து, இறந்தவர்களிடத்திற்குப்
போகிறார்கள்.
4 இதற்கு நீங்கலாக இருக்கிறவன் யார்?
உயிரோடு இருக்கிற அனைவரிடத்திலும்
நம்பிக்கை உண்டு; செத்த சிங்கத்தைவிட
உயிருள்ள நாய் சிறப்பானது.
5 உயிரோடிருக்கிறவர்கள் தாங்கள்
இறப்பதை அறிவார்களே, இறந்தவர்கள்
ஒன்றும் அறியார்கள்; இனி அவர்களுக்கு
ஒரு பலனுமில்லை, அவர்கள் பெயர்கூட
மறக்கப்பட்டிருக்கிறது.
6 அவர்களுடைய அன்பும், அவர்களுடைய
பகையும், அவர்களுடைய பொறாமையும்
ஒழிந்துபோனது; சூரியனுக்குக் கீழே
செய்யப்படுகிறது ஒன்றிலும் அவர்களுக்கு
இனி என்றைக்கும் பங்கு இல்லை.
7 நீ போய், உன்னுடைய ஆகாரத்தை
சந்தோஷத்துடன் சாப்பிட்டு, உன்னுடைய
திராட்சைரசத்தை மனமகிழ்ச்சியுடன்
குடி; தேவன் உன்னுடைய செயல்களை
அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறார்.
8 உன்னுடைய ஆடைகளை எப்பொழுதும்
வெள்ளையாகவும், உன்னுடைய தலைக்கு
எண்ணெய் குறையாததாகவும் இருப்பதாக.
9 சூரியனுக்குக்கீழே தேவன்
உனக்கு நியமித்திருக்கிற மாயையான

நாட்களிலெல்லாம் நீ நேசிக்கிற மனைவியோடு நிலையில்லாத இந்த வாழ்வை அனுபவி; இந்த ஜீவனுக்குரிய வாழ்விலும், நீ சூரியனுக்குக்கீழே செய்கிற பிரயாசத்திலும் பங்கு இதுவே.

10 செய்யும்படி உன்னுடைய கைக்கு நேரிடுவது எதுவோ, அதை உன்னுடைய பெலத்தோடு செய்; நீ போகிற பாதாளத்திலே செயல்களும் வித்தையும் அறிவும் ஞானமும் இல்லையே.

11 நான் திரும்பிக்கொண்டு சூரியனுக்குக் கீழே பார்த்தது: ஓடுகிறதற்கு வேகமுள்ளவர்களின் வேகமும், யுத்தத்திற்கு வீரர்களின் வீரம் போதாது; பிழைப்பிற்கு ஞானமுள்ளவர்களின் ஞானமும் போதாது; ஐசுவரியம் அடைகிறதற்குப் புத்திமான்களின் புத்தியும் போதாது; தயவு அடைகிறதற்கு அறிவில் தேறினவர்களின் அறிவும் போதாது; அவர்கள் எல்லோருக்கும் நேரமும் தேவச்செயலும் நேரிடவேண்டும்.

12 தன்னுடைய காலத்தை மனிதன் அறியான்; மீன்கள் மரண வலையில் அகப்படுவதுபோலவும், குருவிகள் கண்ணியில் பிடிபடுவதுபோலவும், மனுமக்கள் பொல்லாத காலத்திலே திடீரென தங்களுக்கு நேரிடும் ஆபத்தில் அகப்படுவார்கள்.

மதியீனத்தைவிட ஞானமே சிறந்தது

13 சூரியனுக்குக் கீழே ஞானமுள்ள
காரியத்தையும் பார்த்தேன்; அது என்னுடைய
பார்வைக்குப் பெரிதாகத் தோன்றினது.
14 ஒரு சிறு பட்டணம் இருந்தது, அதிலே
கொஞ்ச மனிதர்கள் இருந்தார்கள்; அதற்கு
எதிராக ஒரு பெரிய ராஜா வந்து, அதை
வளைந்துகொண்டு, அதற்கு எதிராகப் பெரிய
முற்றுகைச் சுவரைக் கட்டினான்.
15 அதிலே ஞானமுள்ள ஒரு ஏழை
மனிதன் இருந்தான்; அவன் தன்னுடைய
ஞானத்தினாலே அந்தப் பட்டணத்தை
விடுவித்தான்; ஆனாலும் அந்த ஏழை
மனிதனை ஒருவரும் நினைக்கவில்லை.
16 ஆகையால் ஏழையின் ஞானம்
அசட்டைசெய்யப்பட்டு, அவனுடைய
வார்த்தைகள் கேட்கப்படாமற்போனாலும்,
பெலத்தைவிட ஞானமே உத்தமம் என்றேன்.
17 மூடர்களை ஆளும் அதிபதியின்
கூக்குரலைவிட ஞானிகளுடைய
அமைதியான வார்த்தைகளே
கேட்கப்படக்கூடியவைகள்.
18 யுத்த ஆயுதங்களைவிட ஞானமே நலம்;
பாவியான ஒருவன் மிகுந்த நன்மையைக்
கெடுப்பான்.

அத்தியாயம் 10

ஞானமுள்ளவனும், ஞானமற்றவனும்

1 செத்த ஈக்கள் நறுமணத்
தைலக்காரனுடைய நறுமணத் தைலத்தை
நாறிக் கெட்டுப்போகச்செய்யும்;
ஞானத்திலும் மதிப்பிலும் பெயர்பெற்றவனைச்
சிறிய மதியீனமும் அப்படியே செய்யும்.
2 ஞானியின் இருதயம் வலதுகையிலும்,
மூடனின் இருதயமோ இடதுகையிலும்
இருக்கும்.
3 மூடன் வழியிலே நடக்கிறபோதும்
மதிகெட்டவனாக இருக்கிறான்; தான்
மூடனென்று அவன் எல்லோருக்கும்
சொல்லுகிறான்.
4 அதிபதியின் கோபம் உன்மேல்
எழும்பினால் உன்னுடைய இடத்தைவிட்டு
விலகாதே; சாந்தம்* பெரிய குற்றங்களையும்
அமர்த்திப்போடும்.
5 நான் சூரியனுக்குக்கீழே பார்த்த ஒரு
தீங்கும் உண்டு, அது அதிபதியினிடத்தில்
தோன்றும் தவறே.
6 மூடர்கள் மகா உயர்ந்த நிலையில்
வைக்கப்படுகிறார்கள்; சீமான்களோ தாழ்ந்த
நிலையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.
7 வேலைக்காரர்கள் குதிரைகள்மேல்
ஏறிப்போகிறதையும், பிரபுக்கள்
வேலைக்காரர்கள்போல் தரையிலே
நடக்கிறதையும் பார்த்தேன்.
8 படுகுழியை வெட்டுகிறவன் அதிலே

---

* **அத்தியாயம் 10:4** நீ ஒப்புக்கொடுக்கும்போது

விழுவான்; அடைப்பைப் பிடுங்குகிறவனைப்
பாம்பு கடிக்கும்.
9 கல்லுகளைப் பெயர்க்கிறவன்
அவைகளால் காயப்படுவான்; மரத்தைப்
பிளக்கிறவன் அதினால் அடிபடுவான்.
10 இரும்பு ஆயுதம் மழுங்கலாக இருக்க,
அதை ஒருவன் தீட்டாமற்போனால், அதிக
பலத்தைச் செலவிடவேண்டியதாகும்;
ஆகையால் ஒரு காரியத்தைச் செவ்வையாகச்
செய்வதற்கு ஞானமே முக்கியம்.
11 தடை செய்யப்படாத பாம்பு கடிக்குமே,
கோள்சொல்லுகிறவனும் அதற்கு
ஒப்பானவன்.
12 ஞானியினுடைய வாய்மொழிகள்
தயையுள்ளவைகள்; மூடனுடைய உதடுகளோ
அவனையே விழுங்கும்.
13 அவன் வாய்மொழிகளின் ஆரம்பம்
மதியீனமும், அவனுடைய வாக்குகளின் முடிவு
கொடிய பைத்தியமாக இருக்கும்.
14 மூடன் மிகுதியாகப் பேசுகிறான்,
நடக்கப்போகிறது இன்னதென்று
மனிதன் அறியான்; தனக்குப்பிற்பாடு
நடக்கப்போகிறதை அவனுக்கு அறிவிப்பவன்
யார்?
15 ஊருக்குப் போகும் வழியை மூடன்
அறியாததினால், அவன் தொல்லை
ஒவ்வொருவரையும் சோர்வடையச்செய்யும்.
16 ராஜா சிறுபிள்ளையுமாக†, பிரபுக்கள்

† **அத்தியாயம் 10:16** வேலைக்காரனாக

அதிகாலமே சாப்பிடுகிறவர்களுமாக
இருக்கிற தேசமே, உனக்கு ஐயோ,
17 ராஜா உயர்ந்த குடிமகனுமாகவும்,
பிரபுக்கள் வெறிக்கச் சாப்பிடாமல்
பெலன்கொள்ள ஏற்றவேளையில்
சாப்பிடுகிறவர்களுமாக இருக்கிற தேசமே,
நீ பாக்கியமுள்ளது.
18 மிகுந்த சோம்பலினால் மேல்தளம்
பழுதாகும்; கைகளின் அசட்டையினால் வீடு
ஒழுகும்.
19 விருந்து சந்தோஷத்துக்கென்று
செய்யப்படும்; திராட்சைரசம்
உயிருள்ளோரைக் களிப்பாக்கும்; பணமோ
எல்லாவற்றிற்கும் உதவும்.
20 ராஜாவை உன்னுடைய மனதிலும்
இகழாதே, ஐசுவரியவானை
உன்னுடைய படுக்கையிலும் இகழாதே;
ஆகாயத்துப்பறவை அந்த சத்தத்தைக்
கொண்டுபோகும், இறக்கைகள் உள்ளவை
அந்த செய்தியை அறிவிக்கும்.

அத்தியாயம் 11

தண்ணீரின்மேல் ஆகாரம்

1 உன்னுடைய ஆகாரத்தைத் தண்ணீர்கள்*
மூலமாக அனுப்பு†; அநேக நாட்களுக்குப்
பின்பு அதின் பலனைக் காண்பாய்.

---

* **அத்தியாயம் 11:1** கடல் மார்க்கமாக † **அத்தியாயம் 11:1** தயவுள்ளவனாயிரு

2 ஏழுபேருக்கும் எட்டுபேருக்கும்
பங்கிட்டுக்கொடு; பூமியின்மேல் என்ன
ஆபத்து நேரிடுமோ உனக்குத் தெரியாது.
3 மேகங்கள் நிறைந்திருந்தால் மழையைப்
பூமியின்மேல் பொழியும்; மரமானது தெற்கே
விழுந்தாலும் வடக்கே விழுந்தாலும், விழுந்த
இடத்திலேயே மரம் கிடக்கும்.
4 காற்றைக் கவனிக்கிறவன்
விதைக்கமாட்டான்; மேகங்களைக்
கவனிக்கிறவன் அறுக்கமாட்டான்.
5 ஆவியின்‡ வழி இன்னதென்றும்,
கர்ப்பவதியின் வயிற்றில் எலும்புகள்
உருவாகும் விதம் இன்னதென்றும்
நீ அறியாமல் இருக்கிறதுபோலவே,
எல்லாவற்றையும் செய்கிற தேவனுடைய
செயல்களையும் நீ அறிந்துகொள்வதில்லை.
6 காலையிலே உன்னுடைய விதையை
விதை; மாலையிலே உன்னுடைய கையை
நெகிழவிடாதே; அதுவோ, இதுவோ, எது
வாய்க்குமோ என்றும், இரண்டும் சரியாகப்
பயன்படுமோ என்றும் நீ அறியமாட்டாய்.

வாலிபத்திலே உன்னுடைய சுபாவத்தை நினை

7 வெளிச்சம் இன்பமும், சூரியனைக்
காண்பது கண்களுக்கு விருப்பமாகவும்
இருக்கும்.

‡ **அத்தியாயம் 11:5** காற்று

8 மனிதன் அநேக வருடங்கள் வாழ்ந்து,
அவைகளிலெல்லாம் மகிழ்ச்சியாக
இருந்தாலும், அவனுடைய இருளின்
நாட்களையும் நினைக்கவேண்டும்; அவைகள்
அநேகமாக இருக்கும்; வந்து நடப்பதெல்லாம்
மாயையே.
9 வாலிபனே! உன்னுடைய இளமையிலே
சந்தோஷப்படு, உன்னுடைய வாலிப
நாட்களிலே உன்னுடைய இருதயம்
உன்னை மகிழ்ச்சியாக்கட்டும்; உன்னுடைய
நெஞ்சின் வழிகளிலும், உன்னுடைய
கண்ணின் காட்சிகளிலும் நட; ஆனாலும்
இவையெல்லாவற்றிக்காகவும் தேவன்
உன்னை நியாயத்திலே கொண்டுவந்து
நிறுத்துவார் என்று அறிந்துகொள்.
10 நீ உன்னுடைய இருதயத்திலிருந்து
கோபத்தையும், உன்னுடைய சரீரத்திலிருந்து
தீங்கையும் நீக்கிப்போடு; இளவயதும்
வாலிபமும் மாயையே.

அத்தியாயம் 12

காரியத்தின் முடிவு

1 நீ உன்னுடைய வாலிப நாட்களில்
உன்னைப் படைத்தவரை நினை;
தீங்குநாட்கள் வராததற்குமுன்னும், எனக்குப்
பிரியமானவைகளல்ல என்று நீ சொல்லும்
வருடங்கள் சேராததற்குமுன்னும்.,

2 சூரியனும், வெளிச்சமும், சந்திரனும்,
நட்சத்திரங்களும், இருளாகாமல் இருப்பதற்கு
முன்னும்,
3 மழைக்குப்பின் மேகங்கள்
திரும்பத்திரும்ப வராததற்குமுன்னும்,
வீட்டுக் காவலாளிகள் தள்ளாடி,
பெலசாலிகள் கூனிப்போய், எந்திரம்
அரைக்கிறவர்கள் கொஞ்சமானதால் ஓய்ந்து,
ஜன்னல் வழியாகப் பார்க்கிறவர்கள்
இருண்டுபோகிறதற்குமுன்னும்,
4 * எந்திர சத்தம் நின்றதினால்
தெருவாசலின் கதவுகள் அடைபட்டு,
குருவியின் சத்தத்திற்கும் எழுந்திருக்கவேண்டியதாகி,
இசைக்கும் பெண்களெல்லாம் உணர்வு
இழப்பதற்குமுன்னும்,
5 மேட்டுக்காக திகில் உண்டாகி,
வழியிலே பயங்கள் தோன்றி, வாதுமைமரம்
பூப்பூத்து, வெட்டுக்கிளியும் பாரமாகி,
வாழ்வதற்கான ஆசை அற்றுப்போகாததற்கு
முன்னும், மனிதன் தன்னுடைய
நித்திய வீட்டிற்குப் போகிறதினாலே,
துக்கங்கொண்டாடுகிறவர்கள் வீதியிலே
திரியாததற்குமுன்னும்,
6 வெள்ளிக்கயிறு கட்டுவிட்டு,
பொற்கிண்ணி நசுங்கி, ஊற்றின் அருகே

---

* **அத்தியாயம் 12:4** எபிரேய வார்த்தை இதற்கு பல அர்த்தங்கள் கொடுக்கிறது. இது சுடு காட்டில் நடக்கிற காரியத்தை குறிக்கலாம், மரணத்தில் சரீர செயல்கள் ஓய்ந்து போய்விடுகிறது

சால் உடைந்து, துரவண்டையில் உருளை
நொறுங்கி,
7 இந்தவிதமாக மண்ணானது தான்
முன் இருந்த பூமிக்குத் திரும்பி, ஆவி
தன்னைத்தந்த தேவனிடத்திற்கு மறுபடியும்
போகாததற்குமுன்னும், அவரை உன்னுடைய
வாலிபப்பிராயத்திலே நினை.
8 மாயை மாயை, எல்லாம் மாயை என்று
பிரசங்கி சொல்லுகிறான்.
9 மேலும், பிரசங்கி ஞானவானாயிருந்தபடியால்,
அவன் மக்களுக்கு அறிவைப் போதித்து,
கவனமாகக் கேட்டு ஆராய்ந்து, அநேகம்
நீதிமொழிகளைச் சேர்த்து எழுதினான்.
10 இதமான வார்த்தைகளைக்
கண்டுபிடிக்க பிரசங்கி வகைதேடினான்;
எழுதின வாக்கியங்கள் செவ்வையும்
சத்தியமுமானவைகள்.
11 ஞானிகளின் வாக்கியங்கள்
தாற்றுக்கோல்கள்போலவும் சங்கத்தலைவர்களால்
அறையப்பட்ட ஆணிகள்போலவும்
இருக்கிறது; அவைகள் ஒரே மேய்ப்பனால்†
அளிக்கப்பட்டது.
12 என் மகனே! இவைகளினாலே
புத்தியடைவாயாக; அநேகம் புத்தகங்களை
உண்டாக்குகிறதற்கு முடிவில்லை; அதிக
படிப்பு உடலுக்கு இளைப்பு.
13 காரியத்தின் முடிவைக் கேட்போமாக,

† **அத்தியாயம் 12:11** தேவன் அல்லது சாலொமோன்

தேவனுக்குப் பயந்து, அவர் கற்பனைகளைக்
கைக்கொள்; எல்லா மனிதர்கள்மேலும்
விழுந்த கடமை இதுவே.
14 ஒவ்வொரு கிரியையையும்,
மறைவான ஒவ்வொரு காரியத்தையும்,
நன்மையானாலும் தீமையானாலும், தேவன்
நியாயத்திலே கொண்டுவருவார்.

இண்டியன் ரிவைஸ்டு வெர்ஸன் (IRV) - தமிழ்

The Indian Revised Version Holy Bible in the Tamil language of India

copyright © 2017, 2019 Bridge Connectivity Solutions

Language: தமிழ் (Tamil)

Translation by: Bridge Connectivity Solutions

Contributor: Bridge Connectivity Solutions Pvt. Ltd.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-19

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 19 Apr 2023
3a0fb119-8b83-5122-8f97-ecde66939145